

18 października. Święto św. Łukasza, ewangelisty. Komentarz do Ewangelii o. Jacka Salija OP

(2 Tm 4, 9-17a) Najmilszy: Pospiesz się, by przybyć do mnie szybko. Demas bowiem mię opuścił umiłowawszy ten świat i podążył do Tesaloniki, Krescens do Galacji, Tytus do Dalmacji. Łukasz sam jest ze mną. Weź Marka i przyprowadź ze sobą; jest mi bowiem przydatny do posługiwania. Tychika zaś posłałem do Efezu. Opończę, którą pozostawiłem w Troadzie u Karpa, zabierz po drodze, a także księgi, zwłaszcza pergaminy. Aleksander, brązownik, wyrządził mi wiele zła: odda mu Pan według jego uczynków. I ty się go strzeż, albowiem sprzeciwiał się bardzo naszym słowom. W pierwszej mojej obronie nikt przy mnie nie stanął, ale mię wszyscy opuścili: niech im to nie będzie policzone! Natomiast Pan stanął przy mnie i wzmocnił mię, żeby się przeze mnie dopełniło głoszenie Ewangelii i żeby wszystkie narody posłyszały.

(2 Tm 4, 9-17a)

Najmilszy: Pospiesz się, by przybyć do mnie szybko. Demas bowiem mię opuścił umiłowawszy ten świat i podążył do Tesaloniki, Krescens do Galacji, Tytus do Dalmacji. Łukasz sam jest ze mną. Weź Marka i przyprowadź ze sobą; jest mi bowiem przydatny do posługiwania. Tychika zaś posłałem do Efezu. Opończę, którą pozostawiłem w Troadzie u Karpa, zabierz po drodze, a także księgi, zwłaszcza pergaminy. Aleksander, brązownik, wyrządził mi wiele zła: odda mu Pan według jego uczynków. I ty się go strzeż, albowiem sprzeciwiał się

bardzo naszym słowom. W pierwszej mojej obronie nikt przy mnie nie stanął, ale mię wszyscy opuścili: niech im to nie będzie policzone! Natomiast Pan stanął przy mnie i wzmocnił mię, żeby się przeze mnie dopełniło głoszenie Ewangelii i żeby wszystkie narody posłyszały.

(Ps 145, 10-11. 12-13ab. 17-18)

REFREN: *Królestwo Pana głoszą Jego święci*

Niech Cię wielbią, Panie, wszystkie Twoje dzieła
i niech Cię błogosławią Twoi święci.
Niech mówią o chwale Twojego królestwa
i niech głoszą Twoją potęgę.

Aby synom ludzkim oznajmić Twoją potęgę
i wspaniałość chwały Twojego królestwa.
Królestwo Twoje królestwem wszystkich wieków,
przez wszystkie pokolenia Twoje panowanie.

Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach
i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.
Pan jest blisko wszystkich, którzy Go wzywają,
wszystkich wzywających Go szczerze.

Aklamacja (J 15, 16)

Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem, abyście szli i owoc przynosili.

(Łk 10, 1-9)

Spośród swoich uczniów wyznaczył Pan jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjść zamierzał. Powiedział też do nich: „Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało; proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo. Idźcie, oto was posyłam jak owce między wilki. Nie noście z sobą trzosa ani torby, ani sandałów; i nikogo w drodze nie pozdrawiajcie. Gdy do jakiego domu wejdziecie, najpierw mówcie: «Pokój temu domowi!». Jeśli tam mieszka człowiek godny pokoju, wasz pokój spocznie na nim; jeśli nie, powróci do was. W tym samym domu zostańcie, jedząc i pijąc, co mają: bo zasługuje robotnik na swoją zapłatę. Nie przechodźcie z domu do domu. Jeśli do jakiego miasta wejdziecie i przyjmą was, jedzcie, co wam podadzą; uzdrawiajcie chorych, którzy tam są, i mówcie im: «Przybliżyło się do was królestwo Boże»”.

Komentarz:

Lista siedemdziesięciu dwóch uczniów wysłanych do głoszenia Królestwa Bożego zawiera przekaz, że Dobra Nowina ma być głoszona wszystkim narodom. Według bowiem ówczesnych przeświadczeń, na ziemi istniało 70 lub 72 języki.

Otóż w dzisiejszych czasach szacunku dla różnorodnych kultur i religii, kiedy fascynujemy się wartościami pluralizmu — ta ambicja chrześcijan, aby Chrystusa głosić wszystkim ludziom i narodom, jest odbierana przez wielu jako przejaw duchowego imperializmu oraz europocentryzmu.

Ale pomyślmy: Jezus Chrystus albo naprawdę jest Synem Bożym, przez którego świat został stworzony, albo jest tylko wielkim geniuszem religijnym, który dał początek chrześcijaństwu. Jeżeli Jezus jest tylko geniuszem religijnym, wówczas pragnienie głoszenia wiary chrześcijańskiej wszystkim narodom i wszystkim kulturom jest rzeczywiście przejawem pychy i imperializmu duchowego, jest nieprzyzwoitością w stosunku do innych wielkich kultur i religii.

Jeśli jednak Jezus jest naprawdę Synem Bożym, jeśli przez swoją śmierć na krzyżu naprawdę dokonał odkupienia wszystkich ludzi, wówczas głoszenie Go jest dzieleniem się największym darem, jakim człowiek może obdarzać innych; wówczas jest czymś oczywistym, że chcemy głosić nowinę o Nim jako o Zbawicielu wszystkich ludzi aż na krańce ziemi.

Dzisiaj zresztą coraz więcej rozumiemy, że ponieważ Jezus Chrystus jest naprawdę Synem Bożym i Zbawicielem, to nie jest On przeciwnikiem niczego, co autentycznie wartościowe. Wiara w Chrystusa może świetnie kwitnąć również na gruncie innych kultur niż nasza. Wiara w Chrystusa nie zniszczy też, ale raczej oczyści i pogłębi to, co najbardziej wartościowe w innych religiach.

„Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało — mówił Pan Jezus o tych robotnikach duchowych, którzy głoszą Ewangelię. — Proście Pana żniwa, aby wyprawił robotników na żniwo swoje”. Jest to wezwanie do modlitwy co najmniej w trzech intencjach. Po pierwsze, żebyśmy modlili się o to, żeby Kościołowi nie zabrakło kapłanów i głosicieli Ewangelii — żeby nie zabrakło ich nie tylko u nas, ale także w innych

krajach, gdzie obserwuje się kryzys powołań. Po wtóre, żebyśmy się modlili o większą gorliwość apostołską dla tych, którzy już są kapłanami. Mówił o tym już święty papież Grzegorz Wielki. Wprawdzie wielka jest liczba kapłanów, ale niewielka jest liczba gorliwych pracowników przy żniwach Bożych. Wreszcie po trzecie: prosić o robotników na żniwa Boże to znaczy również prosić Boga o to, ażeby zwyczajnych wiernych napełniał potrzebą roznoszenia w swoich środowiskach dobrej nowiny o Chrystusie Zbawicielu, który prowadzi nas ludzi do życia wiecznego.

o. Jacek Salij OP